

první vydání!

listopad 2008

Panterí drápek

Osada Panterů

35 35 35 35 35 35 35 35 35 35 35 35 35 35 35 35

Obsah čísla:

Slovo vedoucího	1
Historie osady panterů	2
Osada panterů – letní prázdninová brigáda	3
Podzimní táboření na osadě panterů	4-5
Tábor 2008	6
Výprava na lezeckou stěnu v Kuřimi	7
Dojmy z víkendovky	8
Rozhovory	9-10
Zábava	11-12
Fotohádanka	13
Soutěžní kvíz o ceny	14-15
Kalendář	16

Slovo vedoucího

Jsem rád a poctěn, že můžu do našeho časopisu napsat pár řádek. Asi nejdůležitější je, že tento časopis vůbec vznikl. Oddíl funguje již 20 let a prodělal různé fáze vývoje. Všechny věci, jako psaní kroniky a zápisů na internet, jsou super a zůstanou tu pro nás i pro další členy našeho oddílu. Časopis je řekl bych taková třešnička na dortu celé oddílové činnosti. Chtěl bych popřát Panterímu drápku a jeho tvůrcům hodně sil a tvůrčích nápadů při jeho tvorbě. Všichni se budeme snažit, aby se v něm mělo o čem psát, protože kde se nic neděje, tam si z prstu nic nevyucá ani ten nejlepší zpravodaj. Přeji našemu časopisu, aby trefně, nápaditě a s nadšením komentoval dění v oddíle a naznačoval mu možný směr cesty. Protože na rozdíl od zápisů v kronice nepíše jen o tom, co bylo, ale o tom co je. Obsah časopisu je živý a je důležitý i do budoucna. Všem, kteří se podílejí a budou podílet na časopisu, děkuji a těším se na Vaše příspěvky, postřehy a nápady.

Řechty

Historie Osady Panterů

Jak to všechno začalo

Během podzimních prázdnin, které jsme trávili ve srubu v Matějovci, jsme navštívili bývalé tábořiště skautek.

Co se dělo dál

Svoji představu Milan představil na oddílové poradě na jaře 2007 ostatním vedoucím. Všem vedoucím se myšlenka líbila, takže teď už zbývalo ji představit zbytku oddílu.

Velká porada o novém tábořišti

Na táboře 2007 proběhla debata vedoucích a skautů o plánované stavbě nového tábořiště. Každý během této debaty vyjádřil svůj názor. Vesměs všechny mít vlastní tábořiště lákalo, ale měli strach z hromady práce. Většina názorů zněla podobně: Bude to hodně práce, ale půjdem do toho.

První kroky

V říjnu jsme se domluvili na první brigádě, během které se pokusíme pozemek vytyčit, označit a zjistit jak je podmáčený. Zjistilo se, že vlastníme jiné dva pozemky. Takže místo sekání pozemku nás čekala obhlídka těchto pozemků.

První brigáda - obhlídka pozemků

O víkendu 5.- 6. října 2007 jsme se vydali do Matějovce vybrat místo pro naše nové tábořiště. Pozemky vlastníme dva. Vedoucí se rozhodli, že nejvýhodnější bude louka, kterou nám dokonce někdo pravidelně seče.

Dohoda se světluškami

V úterý 23.10.2007 se vedoucí sešli v klubovně se světluškami, aby se domluvili na způsobu taboření na našem společném tábořišti v Matějovci v budoucích letech.

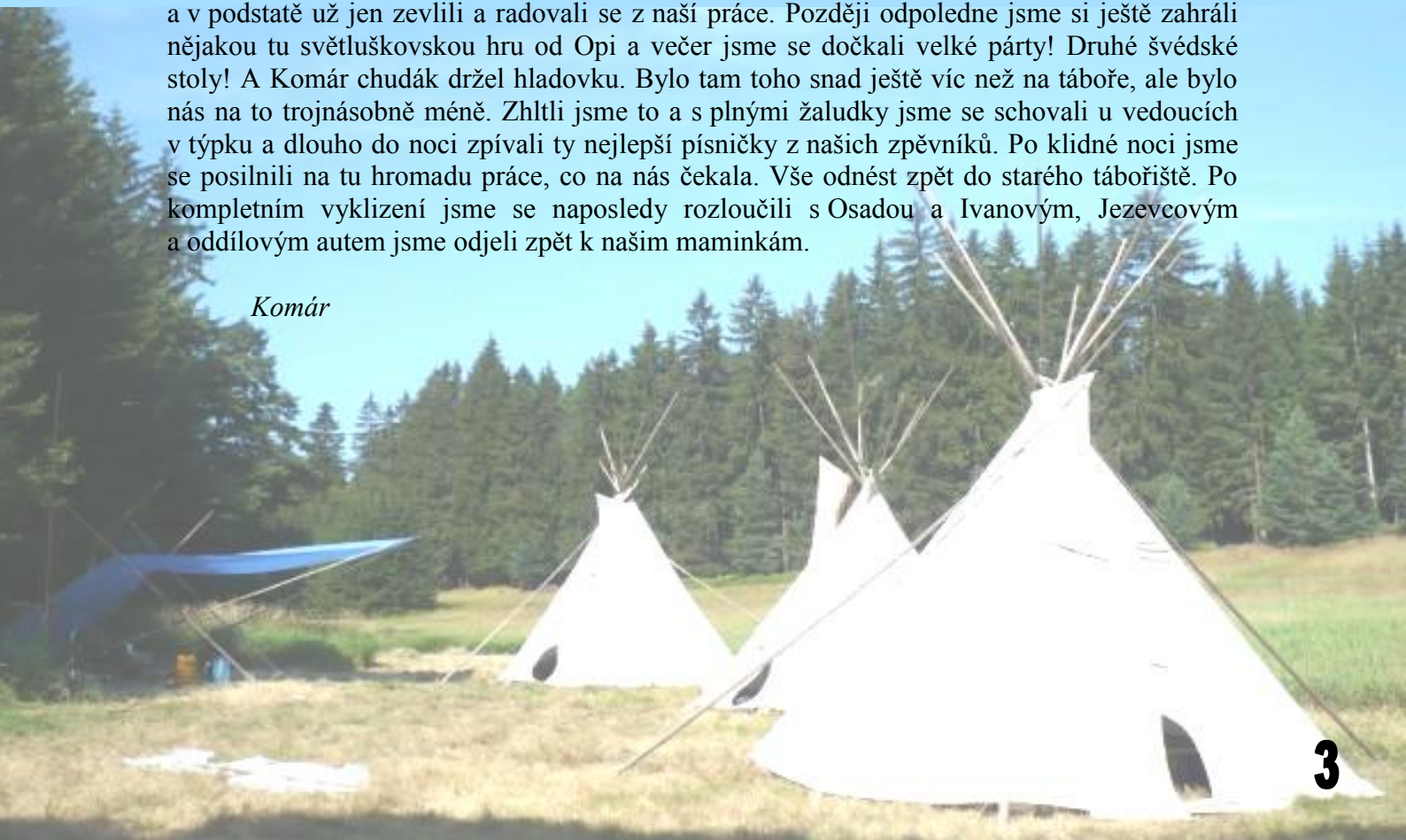
Jednání s úřady

Dalším zjištěním byla věc, že naše nové tábořiště je z 95% zaštitěno statutem biokoridor. Další setkání bylo se zástupcem Lesů ČR. Ten nám také sdělil, že naše plány na táboření se nijak nekryjí se zájmy Lesů. V polovině dubna Milan posílá do Dačic na odbor životního prostředí žádost o táboření na Osadě Panterů. Na začátku května přichází nám dopis z Dačic, že referát životního prostředí nemá námítky k našemu záměru tábořit na Osadě Panterů.

Osada Panterů – letní prázdninová brigáda

Sledující odjíždějící vlčata jsme litovali, že nejedeme taky. Bylo totiž strašně hnusně. Byla mlha, mrholilo a my jsme ještě ke všemu museli připravovat střechu na opravu. Večer celí smutní, mokří a špinaví jsme se sešli ve vůdcovském týpku, kde jsme se dověděli, jak to vlastně další dny bude a Řechty nám začal číst z knížky Most přes řeku Kwai. Ráno už bylo hned lépe, ale kosa byla pořád. Po dopolední návštěvě kostela a nějaké té práci jsme zhltili oběd a začali jsme se přepravovat na Osadu. Přenesli jsme si tam tři týpka, lavičky, stoly a rezervní pláty + komín na kamna. Úkol na nedělní odpoledne byl jasný – zajistit si nocleh a připravit kamna na ráno. Skauti se rozdělili na dvě skupiny a každá si postavila svoje týpko. fuška, takže jsme byli rádi, když už jsme mohli ulehnout. V pondělí ráno jsme se nahrnuli zpátky na staré tábořiště, abychom tam uklidili co nejvíc posledních zbytků, ale i přesto jsme se tam museli vrátit i ve středu. Pak během dne párkrát přijel Ivan s Jožou a dřevem z pily; bylo toho zhruba 300kg, slušný materiál pro naše budoucí mosty. Vyložili jsme to, šikovně poskládali a začali plánovat základy mostu. Mimo jiné jsme stále ještě doladřovali hráz a umývárku, ale ještě jsme do ní nezasadili to hlavní. A na to přišel čas v úterý. Ve volných chvílích jsme zkoušeli ne zas tak pro nás známou hru lakros, ale hned jsme tomu přišli na kloub, a když bylo času i trochu víc, zahráli jsme si i v týmech. Večer jsme byli svědky dřevorubeckého umění Ivana a Řechtyho, dostali jsme totiž povolení shodit jeden živý strom na výrobu mostu. V úterý jsme začali naplno se stavbou základů mostu a pořádně jsme vylepšili umývárku. Zabíli jsme tam kůly, vytvořili schody a přidělali tam dřevěnou plošinu, takže se tam daly normálně umývat ruce. Nutno taky dodat, že nás zezáčátku moc neposlouchala střecha kuchyně, jednou více zavál vítr a už byla na zemi... proto jsme ještě tentýž den postavili nový, hangáru podobný, přístřešek. Večer už to Komára mezi námi přestalo bavit, a tak si řekl, že se vydá na samotku. Ráno jsme se pustili do mostu. Ale že to byla práce! Dotáhnout kmeny z lesa, naměřit délku prken, přibíjet, zabíjet; ale za výsledek to stálo. Odpoledne byl velký lakrosový turnaj, kde se všichni náležitě vyznamenali. Po hře už nám zase chyběla práce, a tak jsme si řekli, že jeden most je málo a začali jsme stavět nový (ne ale všichni). A taky se na nás přijela podívat Opi, zástupce Šídel. Pak, k večeru se z lesa vynořila neznámá postava. Jak přišla blíž, ukázalo se, že to je Komár! Ale zřejmě mu to nestačilo, aby na nás zapůsobil, že prý bude den držet hladovku. Blázen. Ale což, šli jsme spát, ráno už toho na nás čekalo jen trochu. Ráno jsme dodělávali druhý mostek, hráli lakros a v podstatě už jen zevlili a radovali se z naší práce. Později odpoledne jsme si ještě zahráli nějakou tu světluškovskou hru od Opi a večer jsme se dočkali velké párty! Druhé švédské stoly! A Komár chudák držel hladovku. Bylo tam toho snad ještě víc než na táboře, ale bylo nás na to trojnásobně méně. Zhltili jsme to a s plnými žaludky jsme se schovali u vedoucích v týpku a dlouho do noci zpívali ty nejlepší písničky z našich zpěvníků. Po klidné noci jsme se posilnili na tu hromadu práce, co na nás čekala. Vše odnést zpět do starého tábořiště. Po kompletním vyklizení jsme se naposledy rozloučili s Osadou a Ivanovým, Jezevcovým a oddílovým autem jsme odjeli zpět k našim maminkám.

Komár

Podzimní táboření na Osadě Panterů

Sešli jsme se v 15:40 u Panteří nástěnky na Ečerové v minimálním počtu 10 lidí – 6 skautů, 1 rover a 3 vedoucí (Hudci dorazili až na místo). Chvíli jsme počkali na opozdilce a vyjeli jsme šalinou 1 na Hlavní nádraží. Odtud jsme pěšky došli na Zvonařku, odkud jsme dojeli do Kunžaku. Dorazili jsme něco po sedmé hodině a vyšli si večerní procházku do Osady Panterů.

Na naše tábořiště jsme dorazili asi ve tři čtvrtě na deset. Mimo naši nádhernou louku tu byli také Hudci, kteří už vybalili základní vybavení, které bylo dovezené autem, a postavili několik stanů. Po krátkém odpočinku jsme jim pomohli se zbytkem z nich, ustlali si v nich a po večeři a hygieně jsme si zalezli do spacáků a šli po náročném dni spát.

Napadli nás indiáni! Bohužel jsem se i přes jejich hulákání a bušení do stanů nevzbudil. Ale to bylo vedlejší, protože indiáni zabili Ruprda. Bylo

nad míru jasné, že nemůžeme zůstat nechráněni a musíme si postavit vlastní město. Proto jsme si hned další den za každou družinu zvolili název našeho města a jeho znak. Mimo to bylo ale potřeba zařídít mnoho dalších věcí. Po budičku v 9 hodin byla rozcvička a snídaně. Potom bylo potřeba přenést některé věci ze starého na nové tábořiště a postavit některé nezbytné stavby. Rozdělili jsme se tedy na dvě skupiny – první nosila věci jako tyče, podlahky, nářadí, lavečky stoly atd. a druhá skupina mezitím postavila přístřešek na kuchyň, kamna, komín, tee-pee a latrínu.

Poté byl vydatný oběd - fazolový guláš. Po krátkém odpoledním klidu jsme šli dělat hlavní náplň celé brigády – sázení stromků. Znovu jsme se rozdělili na 2 skupiny, jedna donášela malé stromky z blízkého lesa, druhá je sázela do vykopaných děr na okraji louky. Po přesázení všech 24 stromků a svačině jsme si šli na pokosené louce zahrát kopanou. Protože louka byla posekaná ale ne sklizená, pády nebolely a někteří padali téměř naschvál. Hráli jsme až do setmění, které přišlo asi o půl sedmé (letního času). Potom jsme si šli každý sehnat nějaký prut a šli si do společenského tee-pee opéct špekáčky. Po večeři a zazpívání několik písniček jsme šli spát.

Tentokrát byl budíček už asi v osm hodin. Po rozcvičce – krátké hře ufobalu spojeného s dvěma létajícími talíři a jedním ringem – byla snídaně a škrabání brambor. Ono se řekne: „Oškrabte hrnec brambor“, ale při 5° C a ledové vodě to byl opravdu zážitek. Promrzlí jsme se převlékli do oddílových triček a šli do kostela na mši. Odpoledne se udělalo nádherně, i když vymetená obloha spíš jen předpovídala další mrazivou noc. Po návratu na naše tábořiště byl oběd – špízy. Každý si udělal svoji špejli a pak se na ni dle libosti napíchal maso, cibuli, slaninu, papriku a cuketu. Po delikatesním obědě byl psychotest v tee-pee. Většinou lidí vyšlo, že jsou sangvinici a asi jen dvěma, že jsou flegmatici. V následující etapě, jsme zjistili, že na stavbu našeho města nemáme dost peněz. Proto jsme se vydali do blízkého potoka si nějaké vyrejžovat. Zvítězili Mamuti už jen proto, že jich bylo o jednoho člověka více., druží byli Svišti a třetí Mamuti. Potom jsme si šli zahrát fotbal, který byl přehlasován z původně

plánovaného ufolbalu. Hráli jsme zase až do večere, na kterou byly chleby s vajíčkovou pomazánkou. Po večeri byly ještě bludičky, večerní ohřátí u ohně v tee-pee a pak se šlo spát.

Další den byl budíček opět v osm, ale rozcvička byla kratší. Po snídani jsme šli na zásoby dřeva, v lese ho stále bylo obrovské množství. Jeňa dokonce udělal provizorní Lízinku, takže bylo kde dřevo řezat. Po obědě byl výlet do Českého Rudolce. V tamním obchodu jsme nakoupili vše potřebné a cestou zpátky jsme si zahráli hru. Každá družina, včetně roverů, dostala svíčku, kterou si všichni společně zapálili od Jindry a měli za úkol donést oheň do našeho tábořiště. Oheň se ovšem nesměl rozšiřovat, ani krýt jinak, než vlastním tělem. Pokud oheň zhasl všem družinkám, byl společně napálen od Jindry znovu. Nakonec se podařilo donést oheň pouze Mamutům a to až na počtvrté. Po návratu byla etapa.

Protože jsme byli v těchto zemích noví, potřebovali jsme se setkat se svými blízkými sousedy a získat od nich nějaké suroviny na stavbu města. Každá družinka tak postupně navštívila dřevorubce, vodníka, kameníka a farmáře a za malou službu každému z nich a za peníze, získané z předešlého dne, jsme získali potřebné suroviny na stavbu našeho města – dřevo, vodu, kámen a obilí. Etapu vyhráli Svišti, druzí byli Kamzíci a třetí Mamuti. Po večeri byl závěrečný táborák, u kterého se znovu zpívalo, vtipkovalo a zhdnocovalo celé podzimní táboření. Rozehřátí od ohně jsme šli spát.

Ráno, po budíčku a snídani, jsme začali odnášet věci zpět do starého tábořiště, bořit kuchyň, tee-pee, latrínu, stany a uklízet tábořiště. Před jedenáctou hodinou přijel Ivan a pomohl nám se sbalením. Při odnášení věcí jsme také našli přes 10 cm velkého raka, kterého jsme vylovili a nafotografovali. Po obědě – špagetách, jsme umyli nádobí a společně se stoly jsme ho odnesli na staré tábořiště. Ještě jsme udělali skupinové foto a pak nás Ivan na dvakrát odvezl do Kunžaku na autobus. Tím jsme dojeli zase až na Zvonařku a odtud se rozjeli zpět do našich domovů.

Jeňour

Tábor 2008

Rozhovor s Ondrou Holubem, který byl poprvé na táboře.

Těšil ses na první tábor?

I když jsem nevěděl, jaký to bude, tak jo.

Co se ti na táboře nejvíc líbilo?

Nejvíc asi atentát na Heydricha, ten byl fakt super.

Jak se ti zdál program, přišel ti náročný?

Ani ne, akorát závěrečná etapa byla celkem dlouhá. Naštěstí jsme mohli jít vlastním tempem.

Chutnala ti táborová strava?

Na táboře mi chutnalo opravdu moc. Před táborem jsem měl ze stravy trochu obavy, ale ukázalo se, že nebylo z čeho. Nejlepší byly asi borůvkové knedle.

Bylo podle tebe na táboře dost volného času?

Ano, myslím, že volného času jsme měli tak akorát. Nebylo ho příliš málo, ale ani propis moc, takže jsem se na táboře vůbec nenudil.

Jak se ti líbily etapy?

Dobry, ale některý byly příliš těžký, třeba Enigma. (přijímání zprávy v morseovce)

Jak se ti líbily táboráky?

Ty byly opravdu úžasný! Jen to děláni dřeva na ně je trošku nezábavný, ale ve výsledku to stojí za to.

Zdála se ti hezká atmosféra, když jsi sliboval?

Jo, bylo to takový trochu... napínavý.

Výprava na lezeckou stěnu v Kuřimi

O prázdninách jsme se s Komárem rozhodli prozkoumat horolezeckou stěnu v Kuřimi. Vybavili jsme se informacemi z internetu a jednoho nepříliš krásného, čtvrtěčního rána vyrazili. Odjžděli jsme v 9:32 ze zastávky Zoo. Bus 302 nás dovezl až do Kuřimi, kde jsme vysedli a začali se rozhlížet kde, že by ta stěna měla být. Koukáme se kolem sebe a pořád nikde nic nevidíme... a tak jsme se museli zeptat. Poslali nás po hl. ulici „že to prý uvidíte“. No, trochu jsem se obával, ale stěnu jsme opravdu našli. Vešli jsme dovnitř tak se rozhlížíme, kde se platí a ono nikdo nikde. Tak jsme vlezli do šatny, převlékli se a šli si půjčit úvazky a lezačky. Najít lezačky

v odpovídající velikosti bylo opravdu velice složité, protože tam prostě leží kopa bot a „najdi si, co dokážeš“. Nakonec jsme, ale přece dokázali najít odpovídající velikosti a i do úvazků jsme se „nějak“ nasoukali. Plní optimismu jsme se vydali, k osmám a dalším pomůckám na jištění. V té chvíli nastal tak trochu problém s tím, že jsme ani jeden neměli tušení, jak se s tím zachází. Naštěstí nám vypomohl další návštěvník stěny, který vypadal, že tomu opravdu rozumí. No, evidentně tomu rozuměl, protože jsme s Komárem oba opustili stěnu v plném zdraví. Začali jsme na takové „menší“ stěně, která nám, ale opravdu stačila. Asi po hodině lezení jsme si dali malou pauzu, nasvačili se a tak. Přibližně v té době se objevil zaměstnanec stěny, kterému bylo možné zaplatit vstup. Vstupné bylo 80Kč/celý den, což mi přijde jako dobrá cena, vzhledem k zapůjčení lezaček a úvazku. Po přestávce jsme lezli ještě asi hodinu a potom hurá domů. Ze stěny jsme odcházeli unavení, ale s pocitem dobře stráveného dopoledne.

ještě pár informací:

- stěna je opravdu velká, ovšem pro nás nehorolezce nabízí asi je 5-6 lezitelných stěn
- je otevřeno prakticky neustále, a když tam zrovna nikdo není, stačí zavolat
- na stěnu chodíte zásadně v sudém počtu, protože se jistíte navzájem

další informace jako otevírací dobu apod. se dozvíte na www.lezeni.cz

Dojmy z víkendovky

V následujících řádcích se vám budu snažit popsat mé dojmy z víkendovky rádcovského kurzu rozrazil, kterého jsem se účastnil minulý víkend (31.11 – 2.11. 2008) spolu s Jeníkem a Radimem. Zprvu jsem z mého přihlášení na rádcáky moc radost neměl, ale postupem času se můj názor začínal měnit a to zejména kvůli víkendovce. Na víkendovku jsme měli sraz hlavním nádraží, odkud jsme jeli vlakem do Silůvek, místa konání. Po příjezdu do Silůvek jsme měli menší potíže s nalezením místní sokolovny, kde jsme měli být ubytováni. Po krátkém telefonátu byl problém vyřešen a mohli jsme konečně zahájit víkendovku. Nesla se ve jménu Adams family a měla haloweenský nádech. V pátek večer na nás čekal haloweenský večírek v kostýmech, které jsme si měli s sebou dovést (já jsem ho samozřejmě nechal doma). Hned na začátku nás rozdělili do skupin (rodin) po pěti až šesti lidech. Tento večer byl plný různých her a protáhl se až do půlnoci. Mojí nejoblíbenější hrou tohoto večera se stalo míchání koktejlů. Na začátku hry nám dali k dispozici poměrně široký výběr nejruznějších nápojů a bonbonů, ze kterých jsme měli vyrobit co nejnevábňější, ale zároveň nejchutnější koktejl. V sobotu na nás čekala spousta různých přednášek. Jako například: zdravotní, metodika, o projektech, historie skautingu. Přednáška psychologie byla velice zajímavá. V ní jsme měli vysvětlit jakoukoli hru. Při vysvětlování nás však natáčeli na kameru a následně nám pak záběry druhý den pouštěli. Při zrychleném přehrání a při přidání příhodné hudby byly pohyby některých lidí velice legrační. V průběhu celé akce jsme za každé umístění ve hře dostávali jako rodina jednu fotku, barevnou podle umístění, kterou jsme si lepili do našeho rodinného alba, které jsme si vyrobili v pátek večer. V sobotu pro mě byla nejzajímavější hra poslední - noční. Na začátku hry se vybrali z každé rodiny dva dobrovolníci, kteří se šli naučit zacházet s GPS navigací, nezbytnou součástí celé hry. Po vysvětlení jsme se přesunuli na hřbitov (do lesa), kde jsme měli pomocí GPS souřadnic hledat naše staré předky (pet flašky). Hra se příliš nepovedla, protože GPSky byly nespolehlivé a hned se nám vybily. Po vyhodnocení hry jsme se přesunuli kousek dál na louku, kde jsme vykonali tradiční rádcákovský rituál (za svitu měsíce jsme si v kruhu se zapáleními svíčkami zazpívali staré indiánské písně). Zpět do sokolovny jsme se vrátily až kolem druhé v noci a hned jsme usnuli. Další den, v neděli dopoledne jsme si ve dvojicích měli během půl hodiny vymyslet schůzku dlouhou též půl hodiny pro šest členů libovolného stáří. Bylo to docela v pohodě až na to, že jsem si špatně rozvrhl čas a skončil jsem o deset minut dřív. Po pár hrách jsme se už pomalu začali balit a chystat se na odjezd. Po uklizení a sbalení jsme se vydali na nádraží, odkud jsme frčeli poněkud páchnoucím vlakem zpět do Brna. Na brněnském nádraží naše akce skončila. Tato akce byla opravdu super, i když nebylo vůbec volného času a program střídal program a přednáška přednáškou. Nejlepší na ní byl asi ten kamarádský kolektiv.

Joža

Lesní čekatelský kurz Velká Morava

Odchytili jsme Jiřího Bareše jednoho krásného večera ve městě, a ke všemu byl tak hodný, že poskytl našemu Drápku exkluzivní interview.

Dobry večer Jirko, můžeme vás na chvílku vyrušit?

Ale beze všeho, jen rychle pověz, co máš na srdci, mám ještě spoustu práce!

Dobrá, tak tedy začneme. Naše otázky se budou týkat vašeho kurzu, který jste již (ač neúspěšně) absolvoval. Jak jste zareagoval, když jste zjistil, že půjdete na tento kurz společně s vašimi kamarády?

No, moc nadšený jsem nebyl, zas dělat nějaké zkoušky, mít zabraný týden prázdnin, ale když jsem zjistil, že tam jedeme čtyři (Já, Ruprd, Petr a hlavně Tom), tak jsem se začal trochu těšit.

A jak to nakonec vypadalo?

Nakonec to bylo celkem v pohodě. První víkend jsme se hlavně seznamovali a hráli hry, takže zatím nic tak strašného. Tábor už byl horší, tím spíše, že jsme přijeli až po našem táboře a tam jsme museli zjistit, jak to tam chodí. Nejhorší, bylo, že všechno brali na mně moc vážně – zasekávání sekery na začátku dne, kroje, spousta pravidel... no hrůza. Ale, jak už jsem řekl, zas tak špatné to nebylo.

A myslíte si, že si z toho něco odnesete?

Určitě, hlavně ze zdravotní. Ukázali jsme si tam plno věcí prakticky, což může být třeba i podobné jako ten Milanův kurz, který v našem oddíle začal. A pak taky k vedení. Z této branže nám taky ukázali plno věcí, ale to bych už šel dopodrobna a to ty určitě nechceš.

Určitě by to bylo zajímavé, ale pravda, trochu zdlouhavé. A teď na chvíli k těm zkouškám. Mohl byste je nějak popsat, co bylo těžké a co na druhou stranu nejlehčí?

Ach, zas začínáš s těma zkouškama... No dobře, nejvíc mi dělalo problémy to, co jsem neudělal – hospodářství, práva a psychologie. Zvláště ta psychologie byla hrozná, protože ten, co nás zkoušel, toho chtěl hodně a podrobně. Ostatní zkoušky jsem nějak zvládl, přestože jsem se na ně moc neučil.

Ano, děkuji za váš čas i ochotu spolupracovat, je tu ještě něco, co byste chtěl říct těm pár čtenářům, kteří se chystají na ČLK?

Ať si to užijou.

Ještě jednou děkuji za rozhovor a nashledanou!

Nashle, už se těším, až si o tom přečtu v Drápku.

Rádcovský kurz Rozrazil

Dnešní v pořadí druhý rozhovor je s Markem Sychrou, takzvaným Komárem, jak si občas nechává říkat. Pohodlně se usadte a přečtěte si, co nám pověděl o tomto prestižním kurzu.

Čus Komáre, máš chvíli?

Jasný, pro tebe vždy, stejně teď nemám co na práci.

Rád bych ti položil pár otázek ohledně rádcáku, který jsi absolvoval. Mluvím o Rozrazilu, aby bylo jasno. Jak bys jednou větou popsal celý rádcák?

Ty, to bys asi chtěl moc – vždyť to trvalo skoro rok a ty chceš, abych to shrnul do jedné věty; ale dobrá. Výborný propracovaný přátelský nadupaný rádcovský kurz, kde má každý příležitost něco pochytit a plno se toho naučit a najít si plno kamarádů.

Dobrá, tak teď můžeme zkusit rozebrat tu charakteristiku – jak bys ty přívlastky zdůvodnil?

Velice jednoduše, vše měli hezky připravené, na přednáškách byly skvělé prezentace a nemuseli jsme si nic zapisovat, na konci každé přednášky jsme k ní dostali papír, jenž obsahoval celou přednášku. Dále pak víkendové akce; perfektní motivace, profí program připravený. A taky jsem řekl nadupaný, to s tím souhlasí – dostali víkend na náš rozvoj, tak chtěli využít téměř každou minutu, válet a povídat si a hrát fotbal můžeme někdy jindy, ne?

To byla vyčerpávající odpověď, ale pokračujme dál. Jak jsi řekl, trval celý rok. Jaké všechny akce zahrnoval?

Začalo to úvodní schůzkou, následovaly čtyři přednášky, poté Víkendovka, kde jsme si vše z přednášek mohli vyzkoušet v praxi, během Vánoc jsme dostali speciální vánoční dárek, a to vypracovat schůzku, která byla nezbytnou součástí. Někdy v únoru byl Prostředek, na kterém jsem bohužel nebyl, ale co jsem slyšel, byla to spíše odpočinková akce. Pro ty, co nebyli na Prostředku a chtěli pokračovat, měli připravený speciální úkol – vyřešit jakousi situaci a vymyslet hru. A konečně v dubnu byly zkoušky.

A jak vlastně neseš tu skutečnost, že jsi ty zkoušky neudělal?

Ale tak stejně jako všechno ostatní, i na tohle se časem zapomělo, za pár dnů už mě to vůbec nežralo. Ale byli tam i tací, co to nevydrželi a k údivu ostatních se na místě rozplakali. Podle mě však nezáleží, jestli někdo má nějaký papír, že to dokázal, ale důležité je, co si člověk z celého kurzu odnese.

Velmi moudré. A co sis odnesl ty, že jsem tak smělý?

Nejspíš jsem si hodně obnovil a naučil se nové věci ze zdravovědy, naučil jsem se nové metody jak vést program, něco z té psychologie taky a zbytek už pro mě nebyl tak podstatný, však taky ve známkování brali nejvíce v potaz metodiku a zdravovědu.

Myslím, že už jsi řekl víc než dost, Komáre, a proto ti děkuji za celý rozhovor a tvůj čas a těším se na brzkou shledanou!

Měj se, a doufám, že ti informace ode mne k něčemu byly. Ahoj!

Zábava

Zapoj alespoň zbytky schopnosti myslet, které ti zbyly po dnešním vyučování, a pokus se vyřešit tyto šifry! Každá šifra ti dá heslo, ale pozor všechna hesla mají něco společného! Až zjistíš, co to je, pošli správné řešení všech šifer (samozřejmě i to co mají společného) na adresu redakce panteridrapek@gmail.com a třeba se ti dostane i nějakého ocenění...

šifra 1 : qdlhsydaenxdvodimydcrvdei 1

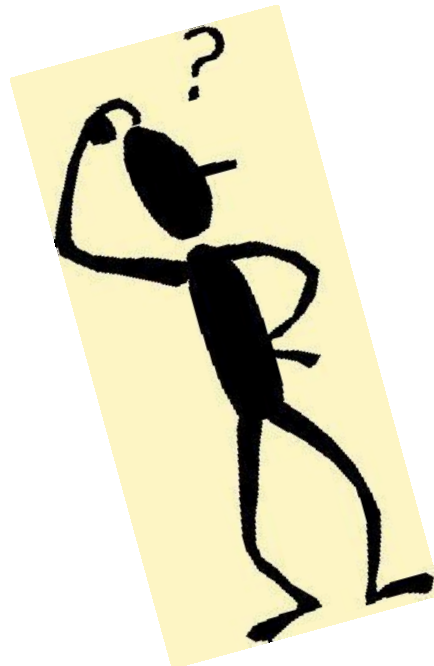
šifra 2 : nebyla Ursula dost agresivni?

šifra 3 : sen pro otýlé muže z králíků

šifra 4 : udidedldtdc

Trocha inspirace

Máš připravit hru a nic tě nenapadá? Pak je pro tebe tato rubrika spásou z nebe ☺.

Citrónový tanec

Rozdělte hráče do dvojic a každé dvojici dáte jeden citrón. Hráči si umístí citrón mezi čela a tančí na puštěnou hudbu. Dvojice, které citrón spadne, vypadává. Stejně tak můžete ze hry vyloučit všechny dvojice, co přestali tančit. Je vhodné měnit rytmy, protože dvojice musí vynaložit více úsilí na udržení předmětu.

Hledání ohně

První družstvo se rozdělí na dvě poloviny a odejde do terénu. Cestu k cíli značí zálesáckými značkami s četnými falešnými odbočkami. (Ty ale musí být na konci jasně označeny značkou dál nechoď.) Asi 200m před cílem se skupiny spojí a v cíli udělají ohniště a vaří čaj. Úkolem druhého družstva je najít hráče prvního družstva než čaj uvaří.

Přejeme pěknou zábavu!

Fotohádanka

Poznáš, co je na obrázku?

**Své odpovědi zasílejte na vyskovsky.j@seznam.cz
První správný tipující se může těšit na sladkou odměnu.**

Soutěžní kvíz o ceny

- Kdy vyšlo první číslo původního oddílového časopisu?**
 - leden 1993
 - březen 1994
 - září 1995
 - Prosinec 1996
- Kdo byl autorem prvního čísla původního oddílového časopisu?**
 - Ivan Hudec, Pavel Švancara
 - Kokino, Milan
 - Řechty, Petr Kudlička
 - Marek Krčál, Ondra Krčál
- Jak se jmenoval původní oddílový časopis?**
 - Panter
 - Šplouch
 - Drb
 - Skautský obzor
- Kolik čísel původního oddílového časopisu se vydalo?**
 - 11
 - 22
 - 31
 - 40
- Kdy vyšlo poslední číslo původního oddílového časopisu?**
 - Prosinec 1997
 - Červen 1999
 - Březen 2002
 - Září 2005
- V jakém roce byl náš oddíl oficiálně zaregistrován?**
 - 1989
 - 1990
 - 1991
 - 2000
- Kdo byl prvním vůdcem našeho oddílu?**
 - Jezevec
 - Ivan
 - Milan
 - Kvap
- Od kdy se náš oddíl jmenuje Panteři?**
 - 1.1. 1990
 - 7.5. 2006
 - 4.9.2006
 - 1.1.2007
- Který z uvedených vedoucích je členem našeho oddílu nejdéle?**
 - Pajka
 - Milan
 - Řechty
 - Kokino
- Který z vedoucích trpěl kdysi perníkovou (nemoc z nedostatku perníku)?**
 - Ivan
 - Milan
 - Řechty
 - Kokino
- Jaké zvíře má doma Kokino?**
 - Rybičky
 - Psa
 - Kočku
 - Komára

1. **Jakou barvu má vlčácký šátek?**
 - a) Hnědou
 - b) Růžovou
 - c) Žlutou
 - d) Puntíkovanou
 2. **Jak zní heslo vlčat?**
 - a) Bohatým brát, chudým dávat!
 - b) Naši snahou nejlepší buď čin!
 - c) Buď připraven!
 - d) For the Horde!
 3. **Naše klubovna sousedí s**
 - a) Nemocnicí
 - b) Věznicí
 - c) Školkou
 - d) Bílým domem
 4. **V naší klubovně (v celém domě) není**
 - a) Krb
 - b) Půda
 - c) Dílna
 - d) Atomový kryt
 5. **Pájkovo skutečné jméno je**
 - a) Pavel Prudík
 - b) Paul D'Pajka
 - c) Pavel Pájkovský
 - d) Pavel Prud'ovský
 6. **Skauti a vlčata se zdraví**
 - a) Pravou rukou, proč by se měli skauti zdravít jinak?
 - b) Levou rukou, je blíže k srdci
 - c) Pravou rukou, levou mám v kapse
 - d) Levou rukou, neboť zakladatel skautingu byl levák
 7. **Co neznamená slovo Pazour?**
 - a) Hanlivé označení ruky
 - b) Přezdívka jednoho skauta
 - c) Skautské označení pro sekeru
 - d) Druh kamene
 8. **Kde se na kroji nachází slibový odznak?**
 - a) Nad levou kapsou
 - b) Na levém rukávě
 - c) Na límci
 - d) Na pravé kapse
 9. **Milanův kocour se jmenuje**
 - a) Milánek
 - b) Mikeš
 - c) Alík
 - d) Běláček
 10. **Jaký je Kokinův titul?**
 - a) Bc.
 - b) Mgr.
 - c) Dr.
 - d) Ing.
 11. **Naše internetová stránka má dvě možné nastavení jazyku. Čeština**
 - a) Angličtina
 - b) Němčina
 - c) Španělština
 - d) Ruština
- Tak se snažte luštit, a když nám napíšete do redakce správné odpovědi, budete vyznamenáni a bude vás čekat sladká odměna.

Kalendář

aneb co nás čeká a nemine

22.11.2008 - Výlet se Šídlý

29.11.2008 - Výlet s Poštočkami

14.12.2008 - 2. cestovatelský večer

18.12.2008 - Vánoční besídka

19.12.2008 - 21.12.2008 - Zimní čundr

6.12.2008 - Florbalový turnaj

31.12.2008 - Silvestr v klubovně

10.1.2009 - Oddílové bruslení

24.1.2009 - Oddílový výlet na Babí lom

